

, Vi t Nam m y ch c năm nay, ng i vi t nh chúng tôi làm gì có quy n công b tác ph m c a mình.

Vì ta v n là Ng i

Tôi không thích k . Câu chuy n sau đây tôi đã nu t vào lòng ch vì nó liên quan tr c ti p đ n mình. Nh ng vì ngày Nhân quy n th gi i đã thôi thúc tôi thêm m t n kh ng đ nh r ng mình và nhân dân VN v n và đang là con ng i, i nh n đ p tôi bu c lòng ph i đ ng ti u thuy t D ti c qu lên m ng internet vì trong n c Vi t Nam ch ng cho phép tôi xu t b n tác ph m này, nên đành k ra.

Cu i năm 2006 tôi hoàn thành ti u thuy t D ti c qu (t tháng 3/2005, t p chí Nhà văn c a H i Nhà văn Vi t Nam đã gi i thi u 3 ch ng trong cu n ti u thuy t này). Tôi đ a b n th o (ch ng 400 trang in) đ n m t nhà xu t b n chuyên v v n ch ng Hà N i. Ph trách và biên t p viên đ u là ng i trong gi i v n ch ng c . Nhi u ng i trong s h hào h ng đón nh n b n th o, h a s đ c nhanh, sách có th s m ra m t vì... “ báo chí và đ lu n r t quan tâm sau khi đ c ba ch ng c a D ti c qu ... B n đ c đang ch đ i ti u thuy t này ...”.

*** L i “nh y c m” – h y “n o thai”**

Th i gian b n th o u NXB này kh ang h n n a năm. Tôi không s t ru t, b i bi t r ng nh th c t đã x y ra, b n th o c a mình có th nhi u ng i đ ý t i, nhi u c p mu n “ki m duy t”. Trong khi đó, nhi u công ty xu t b n t nh n và nhi u nhà xu t b n cũng mu n b ti n ra đ u t kinh doanh ti u thuy t này, v n đ ch là đ i Gi y phép xu t b n t phía nhà n c mà thôi.. Biên t p viên r t tích c c. Nh ng r i bu i làm vi c cu i cùng cũng đ n. Biên t p viên tr i b t m n: D ti c qu r t hay nh ng không đ c c p gi y phép vì lý do ‘nh y c m’! Ch bi t đ y. VN ta không có s gi i thích nào khác cho nh ng tác ph m tôn tr ng s th t và đ c g i là

thông tin lịch sử đau đớn làm bao nhiêu triệu người chết không nhấm mồi...Quên đi quên đi.

Thà ngụy trang cúi xuống, chăm chăm nhìn vào cái bóng phản sinh dục đàn bà của người mà mô tả trên trang giấy theo kiểu học sinh lớp 4, thì sách của người sẽ lập tức được cấp phép và thậm chí còn được tổ chức nhà văn để tuyên truyền quy mô và rầm rộ.

Có một chất trong người người để ghi đi thiêng, dung tục hóa văn chương, để nhà văn thực sự có tài và có lòng tâm thì một chất công bố tác phẩm và văn học để đánh một chất năng đánh thức lòng trí và chất năng khai sáng...

Phải thừa nhận rằng đó là một chuỗi các chất tinh vi, kéo dài đã hơn nửa thế kỷ, và đã trở thành công. Di sản bị bỏ và nhà văn tại tiếng trong các Đới hiện nhà văn, Đới hiện các ngành văn nghệ khác là một thí dụ mà ngoài nhà văn là bình luận của người trong cuộc và công chúng thì chương trình phải nói gì thêm.

Nhưng câu trả lời 'vì lý do nghệ thuật' cũng được lập đi lập lại của nhà xuất bản mà tôi đưa tiêu thuyết Duyệt qua để xin cấp phép xuất bản. Rồi tôi lại đưa tiếp truyền ngôn 'Người hong váy ướt' đi xin cấp phép xuất bản tiếp, dù tiền liệu trước của riêng tôi là bị từ chối thôi.

Chính xác. Người hong váy ướt cũng thế, cũng bị từ chối cấp phép. Vâng, tôi đã từng biết và đã được biết nay càng thêm biết.

Ngày hôm nay, nhiều người làm báo ngủ mê ngủ mê, "trên quy tắc" thì trong truyện nhà văn đưa con tinh thần được học học người viết hoài thai với bao đau khổ sự thật. Nhưng cuộc "nỗ lực" phi lý như vậy diễn ra ngày ngày giờ giờ phút phút trên đất nước này. Và thế là khi nào cho các nước thành một biên người cầm lòng. Khi nào cho không bị y trăm tờ báo và tiếp chí, chửi a k các tiếp sản phẩm và các nhà xuất bản lớn như, nói người xuôi gò rồi cũng phải cùng một giọng. Cái giọng đó được chế nhạo bởi một "Tiếng biên tiếp" như y lò cò bằng một chân phải, còn chân kia cắm vào ngăn kéo để tính tiếp truyện và tính công đã bỏ vào vốn chuyên chính vô số bằng cách giết chết các tác phẩm "nghệ thuật" thì trong truyện, mặc dù trong thâm tâm họ biết rằng làm thế là vi phạm pháp luật và đã làm cho nhà chuyên chính vô số nên nên ẻo lả do đã hoàn toàn chối bỏ kháng sinh!

Tôi không n

Tr

Ngay sau đó, nhà c

Tôi không ng

Tôi vi

Đ

*** R**

Và tôi làm m

b o h quy n tác gi t i C c B n quy n tác gi B văn hóa, Th thao và du lịch VN. Ngoài vi c đ b o h tác quy n chính đáng c a mình- mà trong quá kh tôi đã t ng b ng i khác ăn c p tr ng tr n(Truy n ng n “Máu c a lá”...), tôi còn th hi n vi c công khai ch u trách nhi m tr c pháp lu t v m i dòng tôi đã vi t ra trên gi y tr ng, cho dù chúng v n b nh t trong bóng t i v i d ng tâm “bóp ch t t trong tr ng” vì không đ c phép xu t b n.

Đ u tiên, cán b C c B n quy n tác gi đã đón tiếp tôi nhi t tình. H còn t ý hoan nghênh m t nhà văn nh tôi đã luôn bi t tìm đ n n i b o v quy n tác gi chính đáng c a mình.

M t tháng sau, đúng ngay tr c đ p T t Đ c l p(2/9/2010) c a ng i dân thu c C ng hòa xã h i ch nghĩa VN, tôi kh p kh i đ n C c. L n này các nhân viên không tr l i, ch cho tôi đ n g p tr ng phòng. Th at nhìn b n b n th o(ph i n p m i tác ph m 2 b n copy) c a mình trong nh ng ngón tay l p c p c a ng i tr ng phòng và s b i r i , không th nhìn th ng vào m t ng i đ i th ai c a anh khi gi i thích, tôi m i linh c m r ng có chuy n gì đó b t ng .

Qu v y, ngoài s c t ng t ng c a tôi, Tr ng phòng tr l i: ch thông c m, hi n nay chúng tôi không th đ ng ký quy n tác gi cho các tác ph m này”.

Tôi b s c. H i vì sao, có văn b n nào quy đ nh không, thì anh kh s tr l i: “b t thành văn ch . Ch bi t đ y, vì lý do “nh y c m”...Ch thông c m cho chúng tôi...”.

C c b n quy n tác gi là m t c quan t n t i b ng ti n thu c a nhân dân, làm công vi c xác nh n, b o h quy n đ ng nhiên, quy n t i thi u là quy n s h u tác ph m c a tác gi . Tôi mang tác ph m đ n đ ng ký, là tôi công khai, đàng hoàng ch u trách nhi m v m i ch m i dòng trong tác ph m c a mình dù đã công b hay ch a công b . Lu t pháp VN cũng quy đ nh nh v y.

C c b o h quy n tác gi không ph i là n i có quy n và trách nhi m xem xét n i dung, ch t l ng ngh thu t c a b n th o đ quy t đ nh cho công b hay không công b . C c ch c n xác nh n hay không xác nh n: Qu tr ng này là c a con gà này đ , không ph i c a con gà kia, th thôi.

Ai đã t c đ at c a tôi quy n đ ng nhiên s h u tác ph m mình vi t ra?

N u t c đ at c a tôi quy n đó, ph i chẳng, C c và bàn tay vô hình bí m t nào đó mu n khuy n khích cho nh ng k tr m c p b i c p đ at quy n s h u tác ph m c a tôi?

Ngoài vi c đ ng hành cùng n i đau c a con ng i, tôi đã làm gì đ h đ i x nh v y?

Ngoài tôi ra, có bao nhiêu tác gi b t c đ at quy n xu t b n và quy n s h u tác ph m nh th trên đ t VN th k 21 này- ăm th 795 sau khi ng i Anh công b Hi n ch ng Magna Carta trong đó có có nh ng đi u kh an v Đ o lu t nh m b o v quy n Con ng i; ăm th 62 sau Tuyên ngôn qu c t v nh n quy n, và cũng đã ăm th 33 sau khi VN ký cam k t tuân th Công c Tuyên ngôn qu c t v nh n quy n, trong đó đ ng nhiên có quy n t do ngôn lu n!

Bao nhiêu tác ph m có l ng tri và đ ng hành cùng s th t, tôn tr ng nh ng quy đ nh c a pháp lu t VN nh ng đã b nh ng bàn tay không l d ên “x tr m” t trong tr ng?!

Lúc đó tôi th c s mu n n i điên, mu n to ti ng v i anh tr ng phòng c a C c BHQTG. Nh ng r i, tôi im l ng. Tôi nhìn v m t b i r i không bi t nói th nào cho ph i c a anh và th y ái ng i. Ái ng i và s hãi. S m t l n n a ph i nghe câu tr l i quen thu c; “lý do nh y c m...”.

Hôm đó là ngày 30/8/2010. Hà N i và c n c VN đang đ r c c hoa và kh u hi u đón T t Đ c l p l n th 65 và đ i l 1000 năm Thăng Long Hà N i.

“X tr m” m t lúc hai tác ph m – đó là món quà đ c bi t dành cho tôi nhân k ni m 65 năm VN đ c g i là “giành đ c đ c l p t do” đ y chẳng?!

Tôi m t m i trên con đ c nh t C c b n quy n tác gi lên đ ng Hoàng Hoa Thám t p n p xe c .

Đ nh đ c tr c m t n i r m t b ng v i đ dài r ng c ng cao, hàng ch nh a màu vàng sáng
lóa: “Không có gì quý h n đ c l p t do”!

*** Bâ gi thì nhân danh nh ng ng i khóc**

Tôi có th đ a b n th o ti u thuy t Đ ti c qu và Ng i hong váy t lên m ng Internet ho c
g i in n n c ngoài t lâu.

Nh ng tôi mu n ch đ i đ b n đ c c a tôi trong n c đ c chia s nó tr c.

Đ n nay thì đã vô v ng. B n năm ch đ i, tôi nghĩ đã quá đ . Tôi c n chia s nó v i b n đ c.
Ngay bây gi .

Vì nh ng v n đ c a cu c s ng và th i đ i hi n t i đang đ c ph n ánh m nh li t, da di t trong
đó. Và tôi ph i đ y chúng ra đ i, b i tôi l i đang vi t cu n ti u thuy t khác: “R ng đ an đ u” –
v m t giai đ an đ y tàn b o và đau th ng, luôn vì th c u, tham lam và đ t nát mà làm l th i
c c trăm năm c a đ t n c Vi t Nam. Tôi ph i vi t chúng ra. Ôi tôi m c n quá nhi u nh ng
ám nh đau th ng và các oan h n. T i sao h c tìm tôi đ k và đ khóc? Trong khi cũng nh
ai, tôi mu n đ c yên thân.

Nhân danh nh ng ng i khóc, nhân danh t do và quy n con ng i cho tôi và cho ng i dân
Vi t Nam, hôm nay, ngày Nhân quy n th gi i- cái ngày tuy t v i nh t mà con ng i có th nghĩ
ra, tôi chia s cùng b n đ c ti u thuy t Đ ti c qu trên m ng Internet qua DCV online , mong
cho ng i VN dù b t c đâu cũng đ u có th đ c.

Tôi k cùng b n đ c câu chuy n trên.

Đ góp ph n thúc đ y cho m t ngày, ng i VN đ c th c s làm con ng i đang s ng v i đ y

Nhà Văn Võ Th H o: Nhân danh nh ng ng i khóc

Tác Giả: NguyenTrongTao
Thứ Ba, 14 Tháng 12 Năm 2010 06:31

đ quy n t do ngôn lu n. Không ai có quy n ban phát hay t c đ at quy n đó c a chúng ta./.

NguyenTrongTao